

Egyházközségünk június és júliusi eseményei

Június 18.: Úrnapja: Krisztus Szent Teste és Vére ünnepe

Július 01: Mende – II. Váci Egyházmegyei Találkozó

Erre az alkalomra a 4 községből külön buszt indítunk. Jelentkezni: mielőbb a plébánián. A program: **Ifjúságnak:** 8.00 gyülekező, regisztráció, 9.30 Közös éneklés, köszöntők, 10.00 előadás, 10.15 Kiscsoportos beszélgetés, 11.00 Szabadidő, 11.30 Játékok 15 helyszínen (az ifjúságnak egész napos programot szerveznek három korcsoportban: 3-6 éves; 7-10 éves; 11-16 éves; **Felnőtt program:** 8.00 érkezés, zsoltos; 9.00 köszöntők – püspök atya, Mihály atya, Polgármester; 9.30 előadás- Eperjes Károly – plébániák bemutatkozása, kiscsoportos beszélgetés, karizmák bemutatkozásai (szerzetesrendek, mozgalmak); 13.30 ebéd: hozott élelemből; 14.30: Szentségimádás, tanúságtételek; 16.30: Szentmise: Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök (egész nap adnak: zsíros kenyeret, teát, ásványvizet).

Indulás: Szelevényből: 6.20., a buszfordulóból; : Cséparól (focipálya elől) 6.30; Tizzasasról: 6.35; Tiszaug: 6.40.

Az útiköltség várhatóan: 1.500.- Ft/fő lesz. Jelentkezni mielőbb a plébánián, Csépan, vagy a vasárnapi szentmisék után.

Egyházközségünk nyári hittanos tábora

Tiszajenőn lesz, 2006. augusztus 1-6-ig. Jelentkezés a plébánián. Szülőket és gyermekeket szeretettel várunk. A téma: Isten országa. Költsége: 7.200.- Ft, amely magában foglalja a napi 3-szori étkezést, a strandra való belépőt. Megbeszélés szülőknek: július 23-án, vasárnap este 18.00 órakor lesz.

Csépai templombúcsú

A Csépai templom búcsúünnep: 2006. július 30-án, vasárnap délelőtt 11.00 órai kezdettel lesz. Az ünnepi szentmisét bemutatja: Dr. Zöldi Sándor atya, egykori csépai káplán. Sándor atya aranymisés ebben az évben.

ÜZENET

A CSÉPAI ÉS A SZELEVÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGEK

/KÉT/HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓJA

IV. évfolyam, 5. szám, 2006. május - június

HÍREK, INFORMÁCIÓK, TUDNIVALÓK, LELKISÉG

Ökumenikus hálaadó Istentisztelet Tizzasason

Az elmúlt hetekben testközlemből élhattuk át itt, a Tiszazugban (is) azt a félelmetes érzést, hogy az ember könnyen a természet játékszerévé válhat, egy élet munkája pusztulhat el másodpercek alatt. Sok lúd azonban disznót győzött – a város, a környék példaértékű összefogásának, valamint a szakembereknek köszönhetően – megmenekültünk minden idők legnagyobb árvize elől.

Ugyanez elmondható a három környékbéli, az országban legvesélyeztetettebb településről: Szelevényről, Tizzasasról és Cséparól is. Ám nekik eszükbe jutott az, hogy az embereken kívül köszönetet kell mondaniuk még valakinek –elsősorban–: az Irgalmas Istennek. Ők valóban egy csodának köszönhetik falvaik épségét (velük együtt mi is!): Szelevénynél pl. csupán néhány centiméternyi gát állt ellen a több mint 10 méteres vízoszlop nyomásának, de Csongrád-Nagyrét-nél sem volt biztatóbb a helyzet!

Hálájuk kifejezésére ökumenikus Istentiszteletet tartottak 2006. május 18-án a tizzasasi református templomban. Kuczor Erzsébet Tizzasas, Tiszaug és Csépa református lelkésze köszöntötte a hálaadókat, köztük: dr. Beer Miklós váci katolikus, dr. Bölcskei Gusztáv tiszántúli református püspököket; Pató Gyula tiszaföldvári evangélikus lelkészt, Szarvas András cibakházi katolikus plébánost, a másik házigazdát: Lédeczi Dénes Csépa, Szelevény, Tizzasas és Tiszaug plébánosát, a többi jelenlévő lelkészeket, valamint Tizzasas polgármesterét: Laskai Istvánt, Csépa vezetőjét: Fialka Györgyöt és Szelevény első emberét: Pánczél Ferencet. Az ünnepségen részt vett a szintén veszélyeztetett Tiszaug polgármestere: Hegedűs Jánosné is. A lelkész-nő szavai és a Szózat után Laskai polgármester úr is háláját fejezte ki a segítőknek, majd emlékeztette a jelenlévőket: az ember a gátakon az óriási víztömeghez és a természet erejéhez képest kis porszem volt

csupán, a falvak épségben maradása Istennek köszönhető. Dr. Beer Miklós váci püspök is kiemelte az összefogás erejét, majd párhuzamot vont a Krisztus halálát követő reménytelenség és az árvíz idején a lelkek mélyén uralkodó kétségbeesettség, kilátástalanság között. Dr. Bölcskei Gusztáv arról beszélt, hogy Isten tervei a veszély idején, ha sajátos módon is, de működtek. Erre példának saját magát hozta: talán soha nem járt volna Tiszasason, ha nincs árvíz.

Az Istentiszteleten, az orgonán kísért református és katolikus népelemek mellett egy ének gitár- és furulyakísérettel is elhangzott – két kunszentmártoni fiatal: Vincze János hittanár és Kiss Andrea jóvoltából. A Hálaadásra szóló katolikus ének (Te Deum) elhangzása után Lédeczi Dénes plébános úr is köszönetét fejezte ki a védekezésben résztvevőknek, valamint a megjelenteknek a részvételt, majd egy szívvel-lélekkel énekelt a templomot teljesen megtöltő hívősereg a székely és a magyar himnuszt. A hálaadást követően mindenkit a községházába vártak, ahol süteménnyel, szendviccsel, üdítővel kínálták a vendéglátók az ünneplő népet.

A tiszasasiak, csépaiak, szelevényiek és a hozzájuk kapcsolódó tiszauagiak bensőséges, szép ünnepléssel köszönték meg a Teremtőnek életben maradásukat, és tiszta szívvel énekelték a Szózat sorait:

„Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar, [...]

Áldjon, vagy verjen sors keze:

Itt élned, halnod kell. [...] ifj. *Benke Tibor*
gimnazista
(*Kunszentmárton*)

A csíksomlyói búcsúban voltam

Először mentem Erdélybe és ezért nagyon vártam, hogy milyen is lesz. Természetesen búcsún sem vettem még részt. Június 2-án hajnali 4 órakor indultunk Cséparól Vargáné, Tugyi Margit, Cserey András és húga Klára társaságában. Az útiterv szerint azért indultunk

ilyen korán, hogy egy kis városnézés is legyen a programban. A Gondviselés pedig megleckéztetett, mert az első napon, egész végig esett az eső. Tehát megtanította velünk, hogy ha zarándokútra megyünk, akkor nem való városnézést is beiktatni, hanem inkább foglalkozzunk a lelkünkkel. Az utunkat a rossz időjárás mellett még nehezítette a rossz útviszony is, mert kátyú – kátyú hátán volt utunk során. Gyönyörű tájakon haladtunk keresztül, de kiszállni nem lehetett. Az esőzés miatt. Útvonalunk a következő volt: Nagyszalontán mentünk át a határon, majd Nagyvárad és Kolozsvár következett. Azért, hogy rövidítsünk az útvonalon, ezért a mezőség szélén haladtunk Szászrégen felé. Ezen az út mentén volt Magyar-fülpös, ahol Andrásnak egy református lelkész barátja él a családjával, ott náluk meg pihentünk egy órát, és itt ebédeltünk is. Szászrégen után Szováta, majd Gyergyószentmiklós következett, de ezeken a helyeken sem tudtunk megállni. Volt olyan eset, mikor a parkolóban is kellett vesztegelni, mert egyáltalán nem láttunk az útból semmit úgy eset az eső. Ilyen körülmények között, de végül szerencsésen megérkeztünk Csíkcsicsóra, ahol volt a szállásunk. Ez a falú hét kilométerre van Csíksomlyótól.

Másnap reggel fél kilenckor indultunk a csíksomlyói kegyhelyre, ahol a szabadban volt a szentmise. Amennyire tudtuk megközelítettük autóval a kegyhelyet, majd gyalogosan folytattuk utunkat a dombra, a szentmise helyszínére. Itt több mint négyszázezer gyűltünk össze, ahogy utólag megtudtuk a híradásokból. Szűzanyánk oltalmazott bennünket, hiszen sem eső, sem napsütés nem volt. Mindkettő nagyon megviselt volna bennünket a Szentmisén. Az a kegyelmi érzés, ami betölti az embert azon a helyen, leírni nem lehet, csak átérezni, amit kívánok mindenki részére.

Vasárnap a helyi plébániatemplomba vettünk részt Szentmisén, majd egy kirándulást tettünk a Gyilkos tóhoz, a Békés szoroshoz és a szoros után nem messze lévő Békás városnál lévő duzzasztógátat néztük meg, ahol hatalmas erőmű dolgozik és termeli a környék elektromos ellátását.

Hétfőn hajnalban indultunk hazafelé, azzal a gondolattal, hogy az elmaradt városnézéseket majd pótoljuk. Természetesen, a Gondviselés ezt a tervünket is áthúzta, mert ahogy közeledtünk valamilyen nagyobb városhoz, rögtön elkezdett zuhogni az eső. Egyedül Korondon tudtunk egy kicsit megállni, és így tudtunk néhány vásárfiát vá-

sárolni hozzátartozóink számára. Kolozsváron pedig olyan hideg szél fújt, hogy a Szent Mihály templomon kívül nem volt kedvünk mást megnézni. Így a katedrális megtekintése után csupán néhány fotót készítettünk, a Fadrusz János versekbe szabott Mátyás király lovas szobránál. Ezután irány Nagyvárad, majd a Borsi határnál léptünk át a Magyarországot szétszakító Trianoni határt.

Vitéz Kalcsú Margit

Ima a csíksomlyói Szűz Máriához

Üdvözlégy csíksomlyói Szentséges Szűz Mária
keresztény híveidnek segítő anyja!
Íme, kegyszobrod előtt térdelve mély
alázattal mutatom be tiszteletemet és
hódolatomat Istennek és remélem, hogy
általad elnyerem mindazokat a
kegyelmeket, amelyekre oly nagy
szükségem van. Irgalmas jó Anyám,
tekints rám, fogadj engem
jóságoddal és megértéssel.

Bizalommal jöttem ide, mint édes
jó Anyámhoz. Hatalmas pártfogómhoz
életem vezércsillagához.
Végy anyai oltalmadba és nyújtsd felém
kezedet, mely engem gyámolítson,
vezessen és oltalmazzon
Hallgass meg buzgó kérésemet
segíts minden ügyemben,
vigasztalj szenvedésemben és bánatomban,
oltalmazz a veszélyben, ments meg
a bűnre vezető kísértésektől,
légy betegségemben ápolóm.

A Te kegyes oltalmadba ajánlom
nemcsak önmagamot, hanem
szüleimet, testvéreimet, rokonaimat,

barátaimat, jótevőimet és mindazokat,
akikért imádkozni tartozom.
Nyerd meg mindnyájuk számára a
Mennyei Atya irgalmát, az Úr Jézus szeretetét
És a Szentlélek kegyelmét, hogy
testben – lélekben megszentülve éljünk e világon,
holtunk után pedig Veled együtt örvendezzünk
az örök boldogságban.

Csíksomlyói segítő Szűz Mária, könyörögj érettünk!

Búcsúzás

Nehéz mindig a búcsúzás, de akkor még inkább nehéz, amikor jól érezzük magunkat egy helyen. Így vagyok most én is. Közel egy év alatt szívemhez nőtt ez a falu. Talán segített ebben az is, hogy életem korábbi szakaszában négy éven keresztül egy hasonló összetételű faluban éltem már, s így most könnyebben, gyorsabban sikerült beilleszkednem.

Rögtön az elején „mély vízbe” kerültem, hiszen már az első héten egyedül vezettem egy temetési szertartást. Számomra nagyon megnyugtató volt, hogy Dénes atya segítségére, vigyázó szemeire állandóan számíthattam. Nagy segítség volt ez számomra. Noha idősebb vagyok, de mint plébániai kisegítő teljesen újként éltem meg az itt töltött hónapokat. Sok segítséget kaptam Tőle a különböző ügyintézetekben, Ő mindig készségesen, testvériesen irányított, vezetett. Bevezetett az iktatókönyv, az anyakönyvek, levelezések, és egyéb ügyintézetek világába, amiket korábbi életemben nem volt szükségem, így tapasztalatom sem volt.

Ennek az évnek tanulása alapján merem nyugodt szívvel elvállalni a következő állomáshelyemet, a Nógrád megyei Patak község plébániáját, ahol valójában egyedül leszek. Plébánosomtól öt kilométer fog elválasztani. Nem lesz olyan könnyű azonnal feleletet kapni a felmerülő gondokra, bajokra. Több önállóságra lesz szükségem. Más feladatok is lesznek, mert ez a plébánia a nemzeti zarándoklat (Mát-

raverebély-Szentkút és Máriacell közötti) egyik pihenő állomása is. Ez természetesen az igeliturgiák tarása, a temetések, és egyéb lelki gondozásokon kívül új feladatokat is ró rám. Ezek az eddigi információim, amiket a faluról, és leendő szolgálati helyemről tudok. Ezek pedig nem kis kihívások.

Köszönetet mondok mindazoknak, és mindazokért, amit kaptam az itteni embereitől. Elsősorban azoknak, akik befogadtak, támogattak akár jó szóval, imádsággal vagy egyéb segítséggel. Külön köszönöm azoknak a közösségeknek, ahol rendszeresen együtt munkálkodtunk, így az egyházközség énekkarának, a cserkészcsapatnak az együtt működését. Köszönök, és búcsúzok azon betegektől, akiket rendszeresen látogattam, és vittem számukra az Oltáriszentséget első péntek alkalmával. Jó volt alkalmanként beszélgetni Velük, meghallgatni Őket, és látni hogyan várták az Úr Jézust.

Jó volt megtapasztalni azoknak az önkéntes asszonyok segítségét, akik alkalmanként láttak vendégül, vagy rendszeresen hoztak a plébániára ételmezt. Az Isten fizesse meg nekik!

Búcsúzásomkor meg kell említeni azt a kis aktív csoportot, akiket rendszeresen képeztem a keresztény életre, a katekumeneimet. Ők még nagyon az elején járnak a keresztény életvitelbe, de megvan minden törekvésük rá, hogy valódi keresztényekké váljanak. Imáimból továbbra is fogom kísérni Őket. Isten vezérelje és fejezze be Náluk azt a munkát, amit szívükbe oltva elkezdett, és nekik is legyen hozzá megfelelő kitartásuk.

Meg kell még említenem a csíksomlyói zarándoklatot, ami igaz, csak igen kis létszámmal, de mégis megtörtént. Ott megtapasztalhattuk Szűzanya segítőkészségét, szeretetét. Szerettem volna, ha többen megyünk, de kevés idő volt a szervezésre, és nem mertem vállalni kockázatot sem. Ez nem egészen úgy történt, ahogy elgondoltam, de ebből is tanultam. Köszönet az Istennek, hogy hárman mégis ott lehettünk!

Kérem a Jóistent, hogy adjon erőt és árásszon el kegyelmével, hogy el tudjam látni az új feladataimat. De kérem a ti imáitokat is, hogy az ottani új környezetembe is hasonló képen tudjak beilleszkedni, mint itt nálatok, és ott is tudjam Isten Országát építeni. Hiszen csak azért érdemes élni, hogy életünkkel, mun-

kánkkal Isten Országán munkálkodjunk. Kérem ehhez Isten kegyelmét, segítségét, valamint áldását mindannyiunkra.

Cserey András
akolitus

Ökumenikus lelki nap Pünkösdhétfőn

Gyönyörű napsütéses időben jöhettünk össze június 5-én, Pünkösdhétfőn. A Szentlélek kiáradásának ünnepén találkoztak egymással a különféle felekezetekhez tartozó testvérek, mint egy nagy család. Különböző programok voltak a nap folyamán. Közös ebédrel a felnőttek készültek. Lantos Krisztinával és Rostás Melindával, katekumen-jelölt testvéreimmel úgy terveztük, hogy csak fél napot maradunk, de a Szentlélek hangját követve egész napunkat beragyogta Isten Lelkének fénye. A vetélkedőben mi is részt vettünk, ami külön öröm volt számomra. Különböző életkorú gyerekekkel alkottunk 5-6-7 fős csapatokat. Megtapasztaltuk, hogy a Szentlélek mindenütt jelen van, a vetélkedő állomásai a Pünkösöd ünnepéről szóltak. Végül ökumenikus istentiszteleten adhattunk hálát a Lélek gyümölcseiért.

Bankáné Horváth Erzsébet
katekumen

Egyházközségünk beruházásai 2006-ban: Tiszaugi Kápolna: 14.00 milliós beruházás; (AVOP-pályázat)

Csépai Bercz Skolasztika Misszióház: 20.00 milliós beruházás; (TRFC-pályázat)

Szelevényi templom: 36,00 milliós beruházás. (AVOP-pályázat)

Továbbra is kérem a testvérek jó szándékú adományait, főleg a csépai volt Zárda felújításához, mert nem nyertünk annyit, amennyit kértünk, és a mostani beruházás során előre nem látott költségek merültek fel, amelyet önerőből kell támogatnunk (pl. falak cseréje).